

dog være større end 55 pct., idet stikprøvens oplysninger om ejere og lejere i nogle tilfælde er mangelfulde.

Spm. nr. S 196

Til kulturministeren (9/11 94) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren sikre, at de eksisterende egnsteatre også i finansåret 1995 tildeles de bevillinger, som de er stillet i udsigt, og som de i indeværende teaterår har disponeret efter?«

Begrundelse

Ministeren har i brev af 21. december 1993 tilkendegivet, at egnsteatrene kunne regne med en uændret tilskudsprocent og dermed uændrede bevillinger i finansåret 1995.

Det forekommer derfor urimeligt, hvis man langt inde i teatersæsonen 1994-95 ændrer på disse forudsætninger og dermed bringer teatrene i en uholdbar situation, som de selv er helt uden skyld i.

Hvis bevillingerne under egnsteaterordningen stiger af andre årsager, bør dette problem efter spørgerens opfattelse løses specifikt og ikke ved at ramme blindt i flæng blandt alle egnsteatre.

Hvis bevillingerne til det enkelte eksisterende egnsteater nedskæres og nedskæringerne i den statslige bevilling vil blive forstærket af en tilsvarende nedgang i det kommunale tilskud, rejser det spørgsmålet om, hvilken kulturpolitik regeringen egentlig fører, eller om denne fremgangsmåde i virkeligheden er udtryk for en manglende kulturpolitik i regeringen.

Svar (24/11 94)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg har den 3. november 1994 haft møde med de kommunale parter på egnsteaterområdet. På mødet blev muligheden for at etablere en frivillig aftale mellem staten og de kommunale parter om egnsteatersituationen for 1995 drøftet. Efter min opfattelse bør en sådan aftale gå ud på, at refusionsgrundlaget for 1995 justeres efter nærmere aftalte retningslinjer, mod at refusionsprocenten hæves til 48.

Jeg forventer at få endelig tilbagemelding fra de kommunale parter i løbet af ganske kort tid.

Jeg må dog understrege, at statens tilskud til egnsteatre i henhold til teaterlovens § 15 ydes som refusion til kommuner og amtskommuner. Der er ikke i loven hjemmel til, at ministeren yder direkte tilskud til teatrene eller differentierer i tilskuddet til kommuner og amtskommuner. Der kan derfor kun blive tale om en samlet løsning for 1995.

Endelig vil jeg gerne rette den misforståelse, at der skulle være tale om nedskæringer i den statslige bevilling til egnsteatre. Bevillingerne til egnsteatre er steget, lige siden loven blev revideret i 1991:

FL 1992:	30,4 mio. kr.
FL 1993:	35,9 mio. kr.
FL 1994:	37,5 mio. kr.
FFL 1995:	38,3 mio. kr.

Spm. nr. S 286

Til miljø- og energiministeren (23/11 94) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse om, hvilke specielle danske forhold der kan begrunde, at grænsen i ministerens bekendtgørelse vedrørende VVM-reglerne er fastsat til 250 dyreenheder i Danmark?«

Begrundelse

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 38 i Miljø- og Planlægningsudvalget (alm. del – bilag 105), hvor det oplyses, at grænsen for, hvornår de andre EU-lande anvender VVM-reglerne, ligger mellem 100-166 dyreenheder.

Svar (1/12 94)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ifølge VVM-diretivet (EF-direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985) skal projekter for svine- og fjerkræfarme omfattes af VVM-reglerne, når det må antages, at projektet vil kunne påvirke miljøet væsentligt. Med henblik herpå kan medlemslandene fastsætte kriterier og/eller grænseværdier.

Det er i den forbindelse indgået i min vurdering, at 250 dyreenheder er grænsen for, hvornår svine- og fjerkræfarme skal godkendes i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Denne grænse blev ved revisionen af listebeholdtgørelsen i 1991 (Miljøministeriets be-